

Hui, 25 de novembre, LLIURES I IGUALTAT I PUNT ens concentrem davant L'AJUNTAMENT per denunciar UN ANY MÉS TOTES LES FORMES DE VIOLÈNCIA QUE ENS OPRIMEIXEN, ENS ASSETGEN I ENS MATEN, PER DENUNCIAR LA VIOLÈNCIA MASCLISTA I LA VIOLÈNCIA INSTITUCIONAL QUE PATIM LES DONES.

La punta de l'iceberg són les xifres d'assassinats masclistes. Des de l'any 2003, 1.118 dones han sigut assassinades a Espanya per les seues parelles o ex-parelles, segons dades oficials. En aquest any 2021, fins al 7 de novembre, han estat assassinades 72, deixant 2 menors sense mare, a més els innombrables delictes sexuals denunciats i no denunciats, particularment les brutals agressions sexuals en grup patides per xiques adolescents.

Tot i que a l'estat espanyol es va aprovar en 2004 la Llei de Mesures de Protecció Integral contra la Violència de Gènere , en 2007, la Llei per a Igualtat Efectiva de Dones i Homes, en 2017 aconseguírem acordar un Pacte d'Estat contra la Violència de Gènere; i al País Valencià des de 2019 comptem amb el pacte valencià contra la violència de gènere i masclista, els maltractadors segueixen solts, impunes en una societat que només els acusa quan ja han arrabassat la vida a la seua parella, ex-parella, o a les seues criatures...

El temps passa; la situació crítica de les dones en aquest món, no. Quan analitzem les circumstàncies d'aquestes violències, constatem el tremend fracàs de totes les administracions, al coexistir junt les lleis esmentades pràctiques de violència institucional, arrelades en una ideologia patriarcal.

És violència institucional el no creure a les dones que denunciem als seus maltractadors, no adoptar les mesures necessàries, amb resultat d'assassinats o lesions perfectament evitables d'elles o de les seues filles i fills.

És violència institucional no emprar tots els mitjans per a evitar que pares maltractadors abusen de les seues filles i fills, al no creure a les mares quan els denunciem.

És violència institucional subvertir l'ordre dels drets, posant per davant els del progenitor dels de les criatures.

És violència institucional la que s'exerceix sobre les mares, les seues filles i fills a través dels punts de trobada, la coordinació de criança, la custòdia compartida imposada, els informes psicològics, etc.

És violència institucional la mercantilització del dolor de les dones i de les seues criatures, privatitzant els recursos assistencials.

És violència institucional llevar fons d'atenció a les víctimes de violència de gènere, tan necessaris com escassos, per a invertir-los a blanquejar als maltractadors.

És violència institucional tolerar que els col·legis subvencionats confessionals, en clara rebel·lia amb l'ordenament jurídic, discriminem les xiquetes i eduquen en valors patriarcals amb els diners de tots i totes.

És violència institucional no revertir a públics, els recursos d'atenció a les víctimes, negocis que perpetuen el clientelisme i, sobretot, el perjudici per a elles.

És violència institucional la tolerància dels poders de l'Estat cap a la violència que implica la prostitució, ja que, a més del maltractament que suposa per als qui la pateixen, crea en l'inconscient col·lectiu la disponibilitat del cos de la dona, eliminant la seua condició de subjecte de drets.

I encara podríem continuar enumerant més greuges, mancances i desistiment de responsabilitats.

Per tant, EXIGIM:

- Reformar els textos legals relacionats amb les violències masclistes per a adequar-los a les previsions establides pel Conveni d'Istanbul i les Recomanacions de la CEDAW.
- Reversió a la titularitat i gestió públiques de tots els recursos assistencials i d'intervenció de violència de gènere.

- Major dotació pressupostària per a la lluita contra el terrorisme masclista i el seu destí exclusiu per a les víctimes de violència de gènere.
- Legislar sobre la responsabilitat de totes les administracions públiques (judicatura/fiscalia, cossos de seguretat, serveis socials, serveis especialitzats, etc.), quan no han avaluat correctament el risc que corrien les dones, les seues filles i fills i han acabat assassinades a les mans dels seus maltractadors o amb greus lesions.
- Equiparar la prestació que perceben les víctimes de violència de gènere al salari mínim interprofessional.
- Retirar la pàtria potestat i les visites als maltractadors en el mateix moment en què s'interposa denúncia per violència de gènere.
- No acordar la custòdia compartida imposada ni la coordinació de criança i erradicar l'aplicació del SAP, prohibint que qualsevol organisme o servei finançat amb fons públics pugui fer ús d'ell.
- Que s'aprove, d'una vegada per sempre, la Llei contra la prostitució.
- Que s'implemente de manera efectiva la Coeducació i l'educació afectiva i sexual amb perspectiva feminista en tots els cicles educatius, així com la formació específica per a tot el personal que intervé en els processos, mitjans de comunicació i societat, especialment als homes i als joves, perquè trenquen amb una cultura de tolerància i negació que perpetua la desigualtat entre els sexes i la violència que causa. LA IGUALTAT TAMBÉ S'APREN.

La violència contra les dones i les xiquetes és una vulneració sistemàtica dels drets humans, i NO pot tindre cabuda en una societat que es pree de ser democràtica. GLORIA/PURA

EL MASCLISME ENS MATA. FARTES DE TOTES LES VIOLÈNCIES MASCLISTES

JUNTES SOM MÉS FORTES EN LA LLUITA i EN LA REBEL·LIA

VOLEM, ARA I SEMPRE, UNA VIDA LLIURE DE VIOLÈNCIES MASCLISTES!!!
PURA/GLORIA.

VISCA, VISCA, VISCA, LA LLUITA FEMINISTA !!! (TOTES)